

[Undervisningsministeren.]

Flertal i dette Ting; hvordan det vil gaa i det andet, ja, de Taler, der blev holdt af det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen og det ærede Medlem Hr. Vesterager, vidnede jo om, at det vil volde betydelige Vanskeligheder at gennemføre Lovforslaget dér. Jeg tror imidlertid, Forslaget er saa stærkt i sig selv, at det allerede har vundet og yderligere vil vinde en saadan Tilslutning, ikke blot i Lærerstanden, men i alle skoleinteresserede Kredse i vort Land, at det vil virke med megen indre Styrke, og jeg føler mig overbevist om, at det vil trænge igennem til Sejr, gennem Arbejde, gennem Virksomhed — nu skal det jo drøftes ude i Befolkningen, paa Skolemøder, i Pressen o. s. v. —, eventuelt gennem Kamp, men en saadan Kamp for en ny Skolelov i Danmark i væsentlig Overensstemmelse med de Hovedlinier, her er foreslaaet, vil jeg gaa ind i med Glæde og med Sejrsforvisning. Skolefjenderne her i vort Land tror jeg aldrig vil faa nogen Betydning.

Hvis det ærede Medlem Hr. Gregersen, der talte paa Retsforbundets Vegne, vil gøre Alvor af sit Standpunkt, det, han nu forkyndte heroppe fra Talerstolen, hvis han vil drage Konsekvensen deraf, er der jo kun een, nemlig den, at han og hans Parti indbringer et Forslag om Ophævelse af Anordningerne af 1814 og af den bestaaende Skolelov af 1904, thi ogsaa den gældende Skolelovgivning er fuldkommen i Strid med hans Princip. Han ønsker jo overhovedet ingen Skolelovgivning, lige saa lidt som han ønsker Skole- eller Undervisningspligt her i Landet. Den Tilslutning, det ærede Medlem og hans Parti vil faa paa dette Omraade, tror jeg vil være saa forsvindende, at man ganske kan se bort derfra.

Jeg takker de ærede Medlemmer Hr. Vilhelm Rasmussen og Hr. A. M. Hansen for deres Tilslutning. Den var jo ingenlunde — saaledes som det ærede Medlem Hr. Gregersen siger, og som ogsaa et Par konservative Blade i deres agitatoriske Interesse har sagt — for det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Vedkommende betinget, det var en fuldkommen Tilslutning til alle Hovedlinier af dette Lovforslag.

Jeg har ikke gjort Forslaget til nogen pædagogisk Afhandling, det mener jeg ikke, det kan være eller bør være. Det pædagogiske Hovedprincip er slaaet klart og tydeligt fast, og jeg tror ikke, man behøver at gentage det i de enkelte Paragrapher.

Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som jeg i pædagogisk Henseende

er fuldkommen enig med — i hele hans Opfattelse af Arbejdsskolen, af Selvvirksomhed og Selvtænkning, er vi fuldstændig enige, og det er ogsaa den Aand, hvorudaf dette Lovforslag er udarbejdet —, vil jeg sige, naar han gjorde en lille Ophævelse til § 3, Stykke 3, at dette Stykke er kun kommet ind, fordi der findes bestaaende Skoler med Præliminæreksamen. Der er ikke saa mange, men de findes enkelte Steder, hvor Befolkningen og Forældrene, foreløbig i hvert Fald, ønsker at opretholde disse Skoler, og jeg har da ment, at man kunde stille sig imødekommende her. Men jeg er — det følger jeg til — lige saa lidt som det ærede Medlem nogen Sværmer for Præliminæreksamen; det er mit personlige Standpunkt.

Hvad Mellemskolens Navn angaar, maa jeg meget ønske, at man fastholder Lovforslagets Bestemmelser, for ogsaa gennem Navnet skal man søge at faa den Ligestillethed og Jævnbyrdighed frem, som er et Hovedformaal med dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen frygtede en Ensretning; jeg forstaaer ikke denne Frygt, den bunder ikke i Lovforslaget; det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen oplyste jo endogsaa, at der efter dette Lovforslag kunde gennemføres 48 forskellige Skoleformer, det er en mærkelig Form for Ensretning!

Jeg anerkender, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen ikke var principielt imod det 8de Skoleaar, hvor det kunde gennemføres frivilligt, og det glædede mig meget; at det ærede Medlem saa varmt anerkendte Cirkulæret af 17. Maj i Fjor, altsaa ogsaa de nærmere pædagogiske Regler for et saadant 8de Skoleaar. Det glæder mig meget, det viser, at det ærede Medlem for saa vidt ikke er principiel Modstander af det 8de Skoleaar. Men han sagde, at de forskellige Fremskridt, der er Tale om her, skal komme som et Tilbud og ikke som et Paabud. Det lyder jo meget kønt. Men lad os undersøge det en lille Smule. Hvordan er det med den bestaaende Skolelovgivning, efter Anordningerne af 1814, efter Højres Skolelov af 1899 og Venstres første ikke synderlig derfra forskellige Skolelov af 1904? Den er jo ikke et Tilbud alene, den er et Paabud paa en hel Række Omraader, og det har ikke generet det ærede Medlem, hverken som Politiker eller som Skolemand, saa den Kritik, hvormed han søgte at ramme mit Forslag, gælder i Virkeligheden den bestaaende Lovgivning. Jeg maa i det hele taget gøre baade det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen og det ærede